

РЕШЕНИЕ

№ 5900

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **9658** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. В. П., с адрес в [населено място] срещу Решение № 224/29.07.2024г. на Комисията за защита от дискриминация.

С жалбата се твърди, че решението е неправилно. Сочи се, че Комисията не е отговорила на поставените спорни въпроси. Иска се отмяна на решението и връщане на преписката за постановяване на ново, с което да се установи, че проявата на ответника по преписката е тормоз и дискриминация.

Ответникът - Комисията за защита от дискриминация чрез процесуален представител с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.

Заинтересованата страна – Т. Н. К., в качеството му на инспектор в Общинска администрация – С. не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателят С. В. П. е подал в КЗД жалба с № 44-00-915/06.03.2023г., с която посочва, че конфликтът му с Т. Н. К. - инспектор в Общинска администрация С. се изразява в следното: заинтересованата страна /в съдебното производство/ Т. К. се представя за председател на Комисия по чл.196 ал.1 от ЗУТ /без да е такъв/ и заявява, че е извършил оглед на сградата, на която жалбоподателят е извършил ремонт; според Т. К. сградата продължава да е негодна за обитаване и без да съобщи на никого от

началниците си, за извършения ремонт, извел наемателите на жалбоподателя, които наричал самонастанили се лица; заинтересованата страна не се е обаждала на жалбоподателя, за да го изслуша, в случай, че наистина има правомощия да извърши оглед и да прецени какво е състоянието на сградата; игнорира напълно пълномощникът П., който имал пълномощно и бил готов да му съдейства.

Според жалбоподателя спрямо него е извършена дискриминация по признак „обществено положение“. Относно признака пояснява, че общественото му положение е собственик, който е извършил ремонт на своя сграда, обявена от общината за опасна за живеене и нуждаеща се от ремонт. Счита, че периодът на осъществения тормоз е от 14.10.2020г., когато заинтересованата страна се е появил пред сградата на [улица] е установил, че е извършен ремонт на самата сграда, до подаване на жалбата. Уточнил е, че тормозът срещу него се изразява в пет неща: 1. Т.К. е извършил оглед и взел решение (преценил), без да има правомощия, че сградата въпреки извършения ремонт продължава да бъде негодна за обитаване, като се представил за Председател на комисия по чл.196 ал.1 от ЗУТ; 2. Т.К. отказал да съобщи на своите началници, че в сградата на [улица] извършен ремонт, а това било новонастъпило обстоятелство, което изисква нова Комисия и нов оглед на сградата; 3. Заинтересованата страна наричала наемателите на жалбоподателя - самонастанили се лица; 4. Т. К. отказвал да го изслуша, в случай, че е председател на Комисия по чл.196 ал.1 от ЗУТ; 5. Заинтересованата страна е игнорира напълно пълномощника му П., като отказала дори да погледне пълномощното му и пълномощникът да го уведоми, че лицата са настанени по указание на С.П. и ако има съмнение може да го потърси. Освен това с деянията си К. напълно го е игнорирал като лице, което е извършило ремонт. Допълва, че заинтересованата страна се е подиграл с целия му труд. Буквално му казал - „каквото и да направиш няма да го взема под внимание, решил съм да изгоня наемателите ти, които за мен са самонастанили се лица и никакви обстоятелства не ме интересуват“. Посочва, че такова отношение не бива да търпи нито един стопанин, който честно се грижи за имота си.

В жалбата до КЗД С. П. е уточнил, че е настанил ромско семейство в имота си в централната част на [населено място] - [улица], тъй като живее от дълги години в САЩ и имотът му в С. е необитаем. Посочил е също, че покривът на имота бил в лошо състояние и от общината му били указали да бъде ремонтиран. По същото време течала и проверка на прокуратурата за опасни сгради. Жалбоподателят бил наясно, че покривът е за ремонт и бил смятал да го ремонтира. Знаел, че общината ще се опита да изгони ромите, за да не пречат на служителите й, които живеят в района. Упълномощил Т. П., да се грижи за имота и му указал по най- бързия начин да извърши ремонт на покрива, за да може да поиска нова Комисия от общината, която да извърши нов оглед и да установи, че вече къщата е годна за живеене. Тъй като П. не живеел в С. го помолил да замине за С. и докато не бъде завършен ремонта да не напуска града. П. извършил ремонта на покрива, за което веднага му съобщил, като го уверил, че няма как циганите да бъдат изгонени, защото сградата била вече в добро състояние и че ще поиска нова комисия, за да бъде всичко установено по закон. Искал да изчака поставянето на нови улуци /козметична подмяна на старите/, за да поиска нова комисия. Но заинтересованата страна го изпреварила и на 14.10.2020г. се появила в имота, заявила че циганите са самонастанили се лица и че незабавно трябва да напуснат къщата. П. му обяснил, че е направен ремонт на покрива и на сградата и е

нужна нова комисия, която да направи нов оглед, че циганите са съвсем законно настанени и не е редно да ги нарича по такъв обиден начин. Показал му и пълномощното, което жалбоподателят му издал. Т.К. му заявил, че той е Председател на Комисия по чл.196 ал.1 от ЗУТ и че вече е извършил оглед на сградата, и установил, че въпреки ремонта е негодна за обитаване, както и че е уведомил началниците си за ремонта. Обяснил, че за него наемателите са самонастанили се лица и ще ги третира точно като такива. Освен това заявил, че пълномощното на П. било фалшиво и изобщо не го погледнал. Последвали грозни сцени от страна на П., който се разпсувал и обяснил какво смята за Т.К. и в крайна сметка циганите били изведени незабавно. П., от свое име завел гр. дело 425/22 в С.. По делото се установило, че ответната страна нямал никакви правомощия по чл.196 от ЗУТ, нито че е уведомил началниците си за извършения ремонт, установило се и че е представил наемателите му като самонастани се лица.

Жалбоподателят е допълнил, че след много настоявания от негова страна, след 8 месеца получил нова Комисия, която извършила нов оглед, но в нарушение на всички законови правила и в тази връзка подал друга жалба в КЗД. Счита, че посочените деяния, извършени от Т. К. имат за цел да накърнят достойнството му и да създадат враждебна, принизяваща, унижителна, обидна и застрашителна среда като блокират възможностите му да защити своите наематели и имот, за които се грижи. Допълва, че е в шок от такова отношение и че Т.К. нарочно не е съобщил за извършения ремонт, за да не може да бъде назначена нова комисия. Вместо това сам е извършил преценка на ремонта, отново, за да може максимално бързо да изведе наемателите и на тях повече да не им минава през ума дори да помислят да идват там. Счита, че Т.К. е бил длъжен веднага да съобщи за ремонта, тъй като в случая се касае за съдбата на 7-членно семейство, което остава на улицата. Допълва, че е положил огромни усилия да намери семейството, да го убеди да се настани в къщата и да извърши въпросния ремонт срещу поет от него ангажимент да предостави спокойно ползване на имота на семейството. Приема действията на К. за унижение на труда му и за всичките усилия, които е полагал, както и да спази закона. Счита, че заинтересованата страна и колегите му продължават да вършат групово беззаконие, тъй като К. е бил длъжен да съобщи за ремонта и защото не може сам да преценява дали един обект е годен или не за живеене, а и извършеният ремонт е новонастъпило обстоятелство, което може да промени напълно заключението на Комисията, че имота е опасен за живеене. Допълва, тъй като К. работи в условията на субординация той е бил длъжен да сподели установеното ново обстоятелство със своите началници, за да вземат адекватни мерки. Пояснява, че дали един имот е годен или не за обитаване се установява със специални правила разписани в ЗУТ. С. П. счита, че не трябва ромите да бъдат наричани самонастанили се лица, защото по този начин се внушава на всички, че К. имал право да ги изгони и че не е нужно да търси съдействие от собственика.

Относно дело 150/21г. в Районен съд Свиленград, пояснява, че пълномощникът му завел дело срещу арх. К. от общината заради същия случай. По делото била изяснена напълно фактичката обстановка, а като свидетели били призовани К. и служител на общината А. П.. Дватамата потвърдили, че е бил осъществен ремонт на покрива, а К. заявил, че въпреки това за него сградата била все така негодна за живеене и затова е извел наемателите. Предвид изложеното жалбоподателят поискал КЗД да установи нарушението, да постанови преустановяване на нарушението, да наложи

предвидените в закона санкции и приложи мерки за административна принуда и да даде задължителни предписания на ответната страна с оглед спазването на този и други закони. Към жалбата са представени копие от пълномощното, което жалбоподателят е издал на П., за да настани ромското семейство и протокол от 14.10.2020г. на общинска администрация – С..

С молба вх. № 44-00-2013/10.03.2023г., жалбоподателят е представил декларация за липса на съдебни дела между него и Т. К.. С молба вх. №44-00-1117/20.03.2023г. е изяснил параметрите на представителната власт на Т. П. - че той няма никаква власт да извършва разпоредителни действия, а само ще входи каквото му е поръчал, както и ще приема книгата по производството.

С разпореждане № 193/22.03.2023г. председателят на КЗД е образувал преписка с № 72/2023г. за производство по глава Четвърта от ЗЗДискр. за оплаквания за дискриминация по признак „обществено положение“ по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. Преписката е разпределена за разглеждане на четвърти специализиран постоянен състав. С разпореждането е указана доказателствената тежест на жалбоподателя и ответника, както и че страните са длъжни да оказват съдействие на КЗД при събиране на доказателства, както и да представят доказателства, които се намират при тях.

Предприето е събиране на доказателства, като докладчикът по преписката е уведомил Т. Н. К., в качеството му на ръководител на инспекторат КОН към [община] за образуваната преписка и за възможността да изрази писмено становище по изложените твърдения за дискриминация под формата на „тормоз“ по признак „обществено положение“.

На 18.05.2023г. в КЗД е постъпило становище по жалбата от Т. Н. К., с което оспорва подадената жалба като неоснователна и недоказана. Счита, че по преписката липсват доказателства, които да подкрепят твърденията изложени от П., като посочва, че от изпратената му преписка по никакъв начин не може да бъде направен извод, че е налице дискриминация. Оспорва да е било налице по-неблагоприятно третиране на лицата, посочени от П. или спрямо него. Т. К. уточнява, че в качеството му на служител на [община], както и общината са предприели действия във връзка с разпореждане на прокуратурата. Част от тези действия е заповед №875/08.06.2021г. на кмета на общината. Посочва, че същата заповед е била обжалвана пред съответно компетентния административен съд. Допълва, че Т. П. е депозирал многобройни жалби до различни институции във връзка с процесния случай, като са били извършвани многобройни проверки, но при нито една от проверките не е било установено нарушение от страна на общинските служители.

Изготвен е доклад-заключение и е насрочено заседание на КЗД на 18.01.2024г. Постъпило е становище с вх. № 44-00-3695/20.10.2023г., с което жалбоподателят отправил въпроси към Т. К..От Т.К. също постъпило становище.

За проведеното на 18.01.2024г. заседание страните са уведомили КЗД, че няма да се явяват, а П. съобщил и че не желае помирение. Поради това, че не е постигнато споразумение е преминало към разглеждане на преписката по общия ред. Приети са доказателства и е даден ход по същество. Преписката е обявена за решаване.

На 06.02.2024г. проф. д-р Баки Х. – член на четвърти заседателен състав констатирал, че жалбоподателят е посочил лице за контакт – Т. П., което имало съдебни дела срещу Х., поради което Б.Х. счел за целесъобразно да се отведе от решаващия състав. С Разпореждане № 90/13.02.2024г. председателят на КЗД е променил състава на образуваната преписка.

С Решение № 111/15.03.2024г. е отменено Протоколно решение от 18.01.2024г. за приключване събирането на доказателства и обявяване на преписка № 72/2023г. за решаване. Производството е върнато на фаза „открито заседание“, насрочено за 18.04.2024г.. Постъпили са: становище от Т.К., молба от жалбоподателя и становище от жалбоподателя във връзка с други евентуални отводи. Съгласно Протокол от 18.04.2024г. преписката е разгледана в отрито заседание, даден е ход по същество и преписката е обявена за решаване.

С Решение № 224/29.07.2024г. на основание чл.65 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./ съставът е приел, че действията на инспектор Т. Н. К., съгласно Заповед № 753/14.05.2021г. на кмета на С., се основават и са в изпълнение на законовите разпоредби, регламентиращи процесните отношения, като същите не съставляват дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 и ал.3 от ЗЗДискр. Съставът не е установил, че спрямо С. В. П. от обективна страна е осъществен „тормоз“ по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗДискр., като липсват факти относно наличието на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда спрямо жалбоподателя. Жалбата и допълненията към нея са оставени без уважение.

Решението е съобщено на С. В. П., чрез лицето за контакт Т. П. на 04.09.2024г. Жалбата до АССГ е подадена чрез КЗД на 09.09.2024г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от адресат на акта и срещу подлежащо на оспорване решение.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Решението е постановено от компетентен орган – Комисията за защита от дискриминация, четвърти специализиран заседателен състав, конституиран съгласно разпореждане на председателя на КЗД за образуване на преписка и последващо разпределяне на същия състав в изпълнение на нормата на чл.54 от ЗЗДискр.

При издаването на решението са спазени специалните административнопроизводствени правила, установени в чл.50 - чл.70 от ЗЗДискр. В съответствие с чл.50, т.1 от ЗЗДискр. производството е започнало по жалба на засегнато лице. Съгласно чл.54 от ЗЗДискр. преписката е разпределена на състав и е определен докладчик.

Оспореното решение е в писмена форма с посочени фактически и правни основания, но мотивите не са пълни. Липсват мотиви във връзка с изложените в жалбата до КЗД обстоятелства за случая на 14.10.2020г., за който жалбоподателят е представил протокол /л.21/ и който случай коментира в жалбата си. Мотивите на КЗД касаят само заповед №753/14.05.2021г., при условие, че в становищата си Т.К. обяснява действията си и със заповед № 875/08.06.2021г..

Решението е постановено и при непълнота на доказателствата. Не са събрани посочените в становищата на Т.К. документи – разпореждане на районна прокуратура С. от 21.05.2020г., което по време предхожда случая от 14.10.2020г.; заповед №753/14.05.2021г. и заповед №875/08.06.2021г. и двете на кмета на [община]. Не е установено на какво основание служители на [община] на 14.10.2020г. са извършили оглед на място на сградата на жалбоподателя и какви са били правомощията им. В становищата си до КЗД Т.К. също не е изложил аргументи за случая на 14.10.2020г.. Едва след изясняване на всички обстоятелства органът е следвало да направи извод за

евентуално съставомерно поведение на Т. К., за което не е достатъчно само по-неблагоприятно третиране, а извършването му по някой от признаците на по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., като следва да е налице и причинно-следствена връзка между отношението, причината и резултата.

Изложеното сочи, че са налице основанията на чл.146, т.2 и т.3 от АПК, а това е основание за отмяна на оспорения акт. Жалбата е основателна.

На основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на Комисията за защита от дискриминация за ново произнасяне по жалбата и допълненията към нея, подадени от С. В. П. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Страните не са претендирали присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. В. П., с адрес в [населено място], Решение № 224/29.07.2024г. на четвърти специализиран заседателен състав на Комисията за защита от дискриминация.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за защита от дискриминация за ново произнасяне по жалба с № 44-00-915/06.03.2023г. и допълненията към нея, подадени от С. В. П. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: